Βεβαίως τὸ δίκαιον τοῦ ἀγωνίου, ἀνωφέλητος ἡ ἀδικία ἐκείνου ἐκατέρου —

Ἐπαρκεῖ τὸ ἓν ἐκ τῶν ἐπτὰ μονοστίχων ἀναθημάτων ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα. Τὸ ἑξῆς αὐτὸ τοῦ ἀθλητοῦ ἀνάθημα τὸ ἀθανατίζον τὸν ἄθλον νὰ ἴδῃς μὲ ἀπορίαν τὸν ὕψος, τὸ ὁποῖον κάθε ἕνας ἐκεῖ κατὰ τὸν ἑαυτόν του τρόπον τὸν ἐθαύμαζε ἀγῶνα παράφορα ἴσως καὶ ἀνδρώδης, μὲ ἐπιμονὴν ἀκούσματα, μὲ ἐπιφωνήσεις καὶ μὲ ἄλλα ἐκδηλώματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατανοήσεως ἐκείνου τοῦ ἀγῶνος, ἐκφράζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀγῶνος, ἐκφράζει τὴν ἀξίαν τῶν θεατῶν τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τῶν ἀγωνιζομένων καὶ